

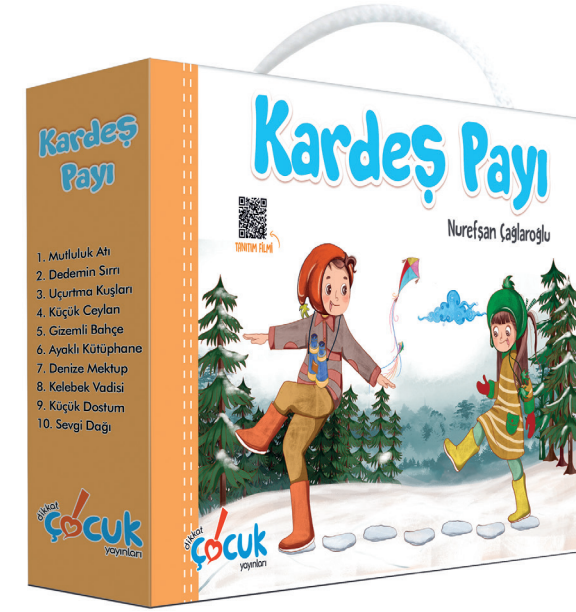

KARDEŞ PAYI

Fırat'ın , kardeşi Bahar'la beraber bambaşka mekanlarda yaşadığı on farklı macera...

Duru bir dille kaleme alınan sanatlı ifadelerin aynı güzellikte resmedildiği bu seri, işlediği değerlerle çocuklarımızın gönlüne dokunacaktır.

Aynı zamanda her kitapta deyimler anlamlarıyla birlikte verilirken kitap sonunda ise "Kelime sandığım etkinlikleri" etkinlikleri ile çocuklarımızın kelime hazinesini geliştirmek hedeflenmiştir.

1. Mutluluk Atı
2. Dedemin Sırrı
3. Uçurtma Kuşları
4. Küçük Ceylan
5. Gizemli Bahçe
6. Ayaklı Kütüphane
7. Denize Mektup
8. Kelebek Vadisi
9. Küçük Dostum
10. Sevgi Dağı

13,5 x 19,5 cm ebat
Her biri 32 Sayfa
1. hamur kâğıt
Renkli, resimli

DEĞERLERİMİZ

- Paylaşmak
- Sır Saklama
- Dostluk- Sevgi
- Yardımlaşma
- Sözünde Durma
- Kitap Sevgisi
- Çevre Bilinci
- Sabır
- Hayvan Sevgisi
- Sevgi

KAZANIMLARIMIZ

- ⇒ Okuma materyallerindeki temel bölümleri tanır.
- ⇒ Noktalama işaretlerine dikkat ederek okur.
- ⇒ Görselden/görsellerden hareketle bilmediği kelimeleri ve anlamlarını tahmin eder. (Öğrencilerin yeni öğrendikleri kelime ve kelime gruplarından sözlük oluşturmaları sağlanır.)
- ⇒ Görsellerle ilgili soruları cevaplar.
- ⇒ Görsellerden hareketle okuyacağı metnin konusunu tahmin eder.
- ⇒ Okuduğu metinle ilgili soruları cevaplar.
- ⇒ Okuduğu metindeki hikâye unsurlarını belirler. (Metnin, şahıs ve varlık kadrosu unsurlarına değinilir.)
- ⇒ Resimli sözlük, kavram haritası, sözlük, deyimler ve atasözleri sözlüğü ve benzer araçlardan yararlanır.

Kardeş Payı

Mutluluk Atı

DİKKAT ÇOCUK YAYINLARI ÇOCUK EDEBİYATI KARDEŞ PAYI-MUTLULUK ATI

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Hesna KORKMAZ

YAZAR
Nurefşan ÇAĞLAROĞLU

EDİTÖR
Taha ÇAĞLAROĞLU

REDAKSİYON
Büşra AYDIN
Fatma ACAR

RESİMLEYEN
İlknur SALMAN

GRAFİK TASARIM
Şeyda SITKI

KAPAK TASARIM
Şeyda SITKI

YAYINCI SERTİFİKA NO: 42200

ISBN: 978-605-7656-26-1

Baskı: Milsan Basın Sanayi A.Ş.
İnönü Mah. Muammer Aksoy Cad. Dere Sok. No: 75 Küçükçekmece/İSTANBUL
Matbaa Sertifika No: 12169

Meclis Mah. Derviş Sok. No:38/1 34785 Sancaktepe / İSTANBUL
Tel:0 216 912 21 22 • Fax:0216 313 86 50
www.dikkatcocukyayinlari.com • iletisim@dikkatcocukyayinlari.com

Fikir ve Sanat Eserleri Yasası gereğince bu eserin yayın hakkı
Dikkat Çocuk Yayınları'na aittir.
İzinsiz, kısmen ya da tamamen çoğaltılıp yayımlanamaz.

Pencereden bakıyordum. Bahçedeki ağaçlar bana gülümsedi. Ben de kuşlara...

– Fırat! Sana bir sürprizim var; yarın dedenlere gidiyoruz, dedi annem.

Kulaklarıma inanamadım. Zıplayarak “Yaşasın!” dedim.

Hazırlıklar başladı. Kardeşim Bahar, herkesten daha çok heyecanlıydı. Odasına gitti. Ona çok yakışan, neredeyse yanından hiç ayırmadığı tavşanlı çantasını aldı. İçine; tarağını, tokalarını, kolyelerini, aynasını kısacası sığabilecek kadar her şeyi koydu. Ona takılmadan yapamazdım.

– Bakıyorum da ağzın kulaklarında Bahar, dedim.

– Abi yaaa... Benim ağzım kulaklarımda değil, burnumun altında.

– Aman Baharrrr! Yani çok mutlusun, demek istedim. O bir deyim, diyerek göz kırptım.

Bahar bana gülümseyip büyük bir ciddiyetle işine devam etti.

Ben ve merak çantam, ayrılmaz bir ikili gibiydik. Koleksiyon defterim, şiir defterim, boyalarım, fırçalarım, bil-yelerim ve küçük dürbünüm çantamın içindeki yerini almıştı bile. Hazırlıklar tamamdı.

Annem valizleri düzenli bir şekilde yerleştirdi. İhtiyaçlarımızı çok iyi biliyordu.

Üřümeylem diye yedek giysiler ve olmazsa olmaz kitaplarımız hazırđı...

Yolculuđumuz tüm heyecanıyla başlamıştı. Annem, babam, kardeşim... Kısacası değer verdiklerim yanımdaydı. Küçücük arabamızın içini ve zamanı paylaşacaktık bu yolculukta.

Dürbünümü çıkardım. Dışarı bakmaya çalıştım. Pencerenin dışındaki her şey hızla kayboluyordu. Ağaçlar, kuşlar, çiçekler... Kaybolmayan sadece merakımdı.

Susamıştık. Küçük bir çeşme başında mola verdik. İşte dürbünümü kullanmanın tam sırasıydı. Dürbünümü şarıl şarıl akan suya yönelttim. Kabarcıklar gözüme büyük birer balon gibi göründü. Sonra dürbünümle ağaçlara baktım. Küçük bir kuş, dalı salıncak yapmış, nazlı nazlı sallanıyordu.

Küçük bir kuştu ama dürbünüm onu kocaman gösteriyordu. Uzansam tutuverecektim kuşu, sanki dokunuverecektim kanatlarına.

Heyecanımı Bahar'la paylaşmak istiyordum.

– Bahar bak cici kuşa, dedim.

Bahar da dürbünün kocaman gözleriyle ağaçların arasında dolaştı.

Tekrar arabamıza binerek yolculuğa kaldığımız yerden devam ettik. Bahar şarkılar söyledi. Ben en çok etkilendiğim kitaplardan söz ettim. Yol boyu babamızın askerlik anılarını, annemizin çocukluk hatıralarını dinledim. Sonunda uzaktan uzağa bir köy belirdi. Babaannem ve Ahmet dedem bizleri kapıda karşıladı. Bahar, babaannemin kucağına atladı, ben de dedemin...

Çiçek kokulu rüzgâr eşliğinde akşam yemeğimizi yedik. Sıra çay saatindeydi. Babaannem Bahar'ı yanına çağırdı. Tava-ya mısırları koydu. Odun ateşi çıtır çıtır yanıyordu. Tava döndükçe içindeki mısırlar da marakas gibi sesler çıkarıyordu. Ardından pıtırtili sesler çıktı. Etrafı mis gibi bir koku sardı ve sesler giderek azaldı. Sonunda tavanın ka-

pağı açıldı. Aman Allah'im! Bembeyaz mısır çiçekleri açmıştı içinde.

Tatlı sohbetler eşliğinde çaylarımızı içtik. Patlamış mısırlarımızı yedik. Günün yorgunluğuyla çatı katındaki yuvarlak pencereyi odamıza çekildik. Yatağım pencerenin tam önündeydi. Yıldızlar gökyüzünde göz kırpyordu. Aya el salladım. Cırcır böceklerinin sesi ninniye dönüştü. Göz kapaklarım yavaş yavaş ağırlaştı.

Kırmızı ibikli horozun saat
gibi öten gür sesiyle uyandım.
Sabah serinliğinde neşeye
kahvaltımızı yaptık.

Ben, Bahar ve de-
dem dere kenarı-
na doğru yürüyü-
şe çıktık. Bahar
hoplaya zıplaya
şarkılar söyledi. Ne
güzeldi bahar, ne gü-
zeldi ağaçlar, ne güzeldi
çiçekler!

Sonunda şırl şırl akan derenin yanına geldik. Paçalarımızı sıvayıp dereye girdik. Birbirimize su atarak şakalaştık. Dere öyle temizdi ki... İçindeki taşlar cam gibi görünüyordu. Bahar'la birlikte dere kenarından çeşit çeşit taşlar topladık. Her birinin şekli ayrı, rengi ayrıydı.

Topladıklarımızı bir araya getirdik. Ahmet dedem "Bir sana, bir sana" diyerek taşları aramızda paylaştırdı. İkimizin de eşit miktarda taşı olmuştu. Bunları da çok sevdiğim koleksiyonuma katacaktım.

O sırada dere kenarına Ahmet dedemlerin komşusu Ömer dede ve torunu geldi. Geçen yıl Yiğit'le tanışmıştık ve güzel bir dostluk kurmuştuk. Yiğit çok güzel yüzlü bir arkadaşı. Bu sene üçüncü sınıfta okuyordu. Yiğit, atının üstünden kara gözleriyle çakmak çakmak bakıyor, bir yandan da bana gülümsüyordu.

– Bu Küheylan mı, dedim şaşkınlığımı gizlemeyerek. Ne kadar da büyümüştü küçük tay! Küheylan'ın yeleleri rüzgârda uçuşuyor, bakanları kendine hayran bırakıyordu. Yiğit bir çırpıda attan indi. “Merhaba.” dedi. “Binmek ister misiniz?” Çok heyecanlanmışım.

Kalbim neredeyse yerinden çıkacak gibi atıyordu. Bir dedeme bir de ata baktım. Ahmet dedem, başını aşağı yukarı sallayarak beni onayladı.

Yerden kopardığım bir tutam çimeni çekinerek Küheylan'a uzattım. Bembeyaz tüyleriyle çok güzel görünüyordu. Küheylan da sessiz sessiz bana baktı. Uzattığım otu usulca yedi. Tüm cesaretimi toplayarak Yiğit'in de yardımıyla Küheylan'a bindim. Bir kuş kadar hafif hissettim kendimi. Sanki kocaman olmuşum da her şeye

yüksekten bakıyordum. Çevrede birkaç tur attım. Öyle mutluydum ki...

Sonra Yiğit, atı dere kenarındaki bir kazığa bağladı. Topladığımız taşları Yiğit'e gösterdim. Birlikte güzel güzel oyunlar oynadık. Ahmet ve Ömer dedelerimiz, bize oracıkta küçük bir sofrayı kurdu. Kurt gibi acıkmıştık.

Gözleme, ayran, tazecik salatalıklar çok lezzetliydi. Ömer dede, getirdiği yufka ekmeğın arasına tulum peyniri, domates ve yeşillik koyarak nefis bir dürüm hazırladı. Sonra da üç eşit parçaya bölerek bize uzattı.

– Alın bakalım! Bu da kardeş payı, dedi. Üçümüz birbirimize bakarak gülmüsedik. Tam o sırada Küheylan'la göz göze geldim. Küheylan başını yana çevirdi ve uzaklara baktı. Sonra huzursuzlandı, yerinde dönmeye başladı. Ayaklarını yere vuruyor, farklı sesler çıkarıyordu. İşte ne olduysa o anda oldu. Küheylan ipinden kurtulup koşmaya başladı. Birbirimize bakakaldık. Kendini ilk toparlayan Yiğit oldu. Küheylan'ın arkasından bağırdı:

– Gitme Küheylan, gitme!

Çabası boşnaydı. Dedem ve Ömer dede ne olduğunu anlamaya çalışırken, Küheylan çoktan gözden kaybolmuştu bile.

Neye uğradığımızı şaşırmıştık. Yiğit çok üzgün görünüyordu. Kolay mıydı? Tam bir yıldır Küheylan'la birlikte yaşıyorlardı. Bazen uçsuz bucaksız otlaklarda koşuyor, bazen Yiğit'in sırlarını paylaşan bir arkadaş oluyordu Küheylan.

Dedem ve Ömer dede bir plan yaptı. Oğullarını da yanlarına alıp Küheylan'a arayacaklardı. Herkes evine gitti. Hazırlıklar tamamlandı.

Ahmet dedem yanına bir fener aldı. Ben de merak çantamdaki dürbünü kaparak yanlarına gittim. Hep birlikte büyük çınar ağacına doğru yola koyulduk.

Bahar, arkamdan:

– Lütfen onu bulun abi, diye seslendi.

Sonra da anneme sarılarak ağlamaya başladı.

– Merak etme Bahar, dedim. Onu bulmak için elimizden geleni yapacağız. Büyük çınar ağacının dedem, babam, ben bir tarafına yöneldik; Yiğit ve dedesi diğer tarafına yöneldiler.

Yiğit ormanın içinde:

– Küheylan! Neredesin, diye bağıırıyordu. Ama sesi ormanda ne kadar yankılansa da sesine karşı bir ses gelmiyordu.

Dürbünümü çıkardım. Uzaklara, çok uzaklara ümitle bakıyordum. Ah bir görseydim onu! Sevinçten havalara uçardım herhâlde. Dürbünümü sağa çevirdim, sola çevirdim yoktu Küheylan. Öne, arkaya, bakmadığım yön kalmamıştı. Ama Küheylanı göremiyordum işte.

Artık hava kararmaya başlamıştı. Dedem, elindeki feneri yaktı. Rüzgâr sertleşmişti.

“Vuv... Vuuv...” diye esiyordu. Fenerin aydınlığına gölgeler düştü. Ama hiçbir Küheylan’ın gölgesi değildi. Üşüdüğümü hissettim. Babama sarıldım. O da dalgalı saçlarını severken ne diyeceğini bilemiyordu.

Arama alışmaları sonuçsuz kalmıştı.

Dedem:

– Artık dönelim, dedi umutsuzca.

– Belki de Yiğitler onu bulmuştur, diye geçiriyordum içimden. Ümit işte... Bir ümit, diyordu bakışlarım.

Tekrar büyük ınar ağacının altında toplandık. Ama ne yazık ki Yiğitler de elleri boş dönmüştü. Büyükler, bizi teselli etmeye çalıştılar. “Yılmak yok çocuklar, yarın aramaya devam!” dediler.

O gece pencere kenarındaki yatağıma uzandım. Aklımda hep Kúheylan vardı. Dún gece yıldızlar bana göz kırpıyordu. Ama bu gece sanki onlar da benimle birlikte ağlıyordu. Sabah erkenden uyandım. Dere kenarına gitmek istiyordum. Belki de amacım dere kenarında son kez gördüğümüz, o güzelim Kúheylan'ı hatırlamaktı.

Ailemden izin alıp dereye gittim. Sanki anlaşmış gibi karşımda Yiğit'i görünce şaşkırdım. Birbirimize sarıldık. Konuşmuyorduk. Çünkü ne diyeceğimizi bilemiyorduk. Ama birbirimizi konuşmadan da anlayabiliyorduk. Önemli olan bu değil miydi?

Yiğit dereye taşlar attı. Taş sektirmek, onu rahatlatıyordu. Ben de elimdeki dal parçasıyla yere şekiller çiziyordum. En güzel çizdiğim şekil Küheylan'dı.

İşte tam o sırada bir kışneme sesi duyduk. İkimiz aynı anda başımızı kaldırdık. Yiğit'le birbirimize baktık. Küheylan bize doğru koşuyordu; biz Küheylan'a doğru koşmaya başladık. Uçuşan beyaz yelele-riyle gelen Küheylan değil sanki mutluluktu... Sanki sevgiydi... Sanki vefaydı...

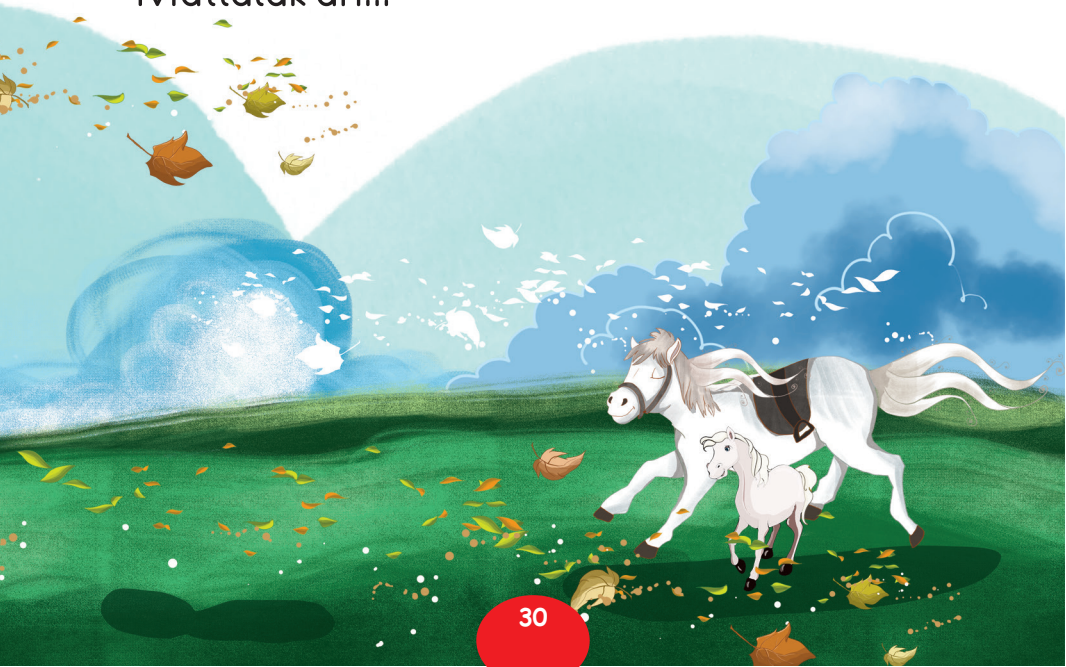
Aman Allah'ım, o da nesiydi? Göz-lerimize inanamadık. Küheylan'ın yanında küçük, bembeyaz, asaletli, güzel mi güzel bir tay durmuyor muydu?

Sevinçten havalara uçtuk. Önce birbirimize sarıldık sonra Küheylan'a. Küçük tayın sırtını sıvazladık. İşte yeni bir dostluk daha doğuyordu köy sabahına.

Bundan böyle küçük tay, benim olacaktı. Ona "Mutluluk" adını taktım. Bundan böyle "Mutluluk"la birlikte koşacaktık. Mutluluk benim olacaktı. Ben Mutluluk'un...

Kelime Sandığı

Kelimelerle anlamlarını eşleştirelim. Kelime sandığımızı dolduralım.

Valiz

Uzaktaki cisimlerin görüntülerini büyütme veya yaklaştırmaya yarayan, iki mercekten oluşan optik alet.

Dürbün

Genellikle yolculukta içine çamaşır ve eşya konulan küçük el bavulu.

Marakas

At, aslan gibi bazı hayvanların ensesinde veya boynunda bulunan uzun kıllar.

Yele

İçine küçük çakıl taşları gibi taneler konan ritim çalgısı.

Tay

Üç yaşına kadar olan at yavrusu.

HİKÂYEMİZ

Konu:

.....
.....
.....

Ana Fikir:

.....
.....
.....

Karakterler:

.....
.....
.....

Olaylar:

.....
.....
.....

Yeni Kelimeler:

.....
.....
.....

Yer ve Zaman:

.....
.....
.....

